

**Громадська організація
«Правовий світ»**

**МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ**

**«СУЧАСНІ НАУКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ
ПРЕДСТАВНИКІВ ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ –
ПРОГРЕС ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ
МАЙБУТНЬОГО»**

14–15 січня 2022 р.

Дніпро, 2022

УДК 34:001.8(477)(063)
С91

С91 **Сучасні наукові дослідження представників юридичної науки – прогрес законодавства України майбутнього:** Матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Дніпро, 14–15 січня 2022 р. – Дніпро: ГО «Правовий світ», 2022. – 116 с.

У матеріалах зібрані тези доповідей, які були подані учасниками міжнародної науково-практичної конференції **«Сучасні наукові дослідження представників юридичної науки – прогрес законодавства України майбутнього»** (м. Дніпро, 14–15 січня 2022 р.).

ЗМІСТ

НАПРЯМ 1. ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА; ІСТОРІЯ ПОЛІТИЧНИХ І ПРАВОВИХ УЧЕНЬ

КОНЦЕПЦІЯ ЮРИДИЧНОЇ БЕЗПЕКИ ОСОБИ В УКРАЇНІ:

«ДОРОЖНЯ КАРТА»

Борисова О. О...... 7

ДЕРЖАВА ТА ПРАВО В ЛІБЕРАЛЬНОМУ УЯВЛЕННІ

ІММАНУЇЛА КАНТА

Меркулов С. О...... 10

«НОВИЙ КУРС» Ф. Д. РУЗВЕЛЬТА: ПОЛІТИКА ВИВЕДЕННЯ

СПОЛУЧЕНИХ ШТАТІВ АМЕРИКИ З КРИЗИ

Меркулов С. О...... 14

НАПРЯМ 2. КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО; МУНІЦИПАЛЬНЕ ПРАВО

ПРОБЛЕМА ДОЦІЛЬНОСТІ СКАСУВАННЯ ДЕПУТАТСЬКОЇ

НЕДОТОРКАНОСТІ В УКРАЇНІ

Чуєнко В. І., Добрич О. С...... 19

НАПРЯМ 3. ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО І ЦИВІЛЬНИЙ ПРОЦЕС; СІМЕЙНЕ ПРАВО; МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ПРО ПРАВОНАСТУПНИЦТВО

Жук П. В...... 22

ПОНЯТТЯ ТА ВИДИ НЕДІЙСНИХ ПРАВОЧИНІВ

Москалець Е. Р...... 24

ПАТРОНАТ НАД ДІТЬМИ В УКРАЇНІ

Пивовар М. А., Кочина О. С...... 27

ДОВІРЧА ВЛАСНІСТЬ: НОВЕЛИ РЕГУЛЮВАННЯ

Стрельцова О. О...... 30

ПРЕЦЕДЕНТНЕ ПРАВО СУДУ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

ЩОДО ІНТЕРПРЕТАЦІЇ ПОНЯТТЯ «ПОЗАДОГОВІРНІ

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ»

Шмиговський О. І., Іванова О. М...... 33

СУДОВЕ ТЛУМАЧЕННЯ ТА СУДОВА ПРАВОТВОРЧІСТЬ:
ПОНЯТТЯ ТА ВЗАЄМОДІЯ
Ясинок М. М. 37

**НАПРЯМ 4. ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО,
ГОСПОДАРСЬКО-ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ПРАВО**

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ЗАКРИТТЯ ПРОВАДЖЕННЯ
У СПРАВІ ПРО НЕПЛАТОСПРОМОЖНІСТЬ ФІЗИЧНОЇ ОСОБИ
Поляков Р. Б. 41

**НАПРЯМ 5. ТРУДОВЕ ПРАВО;
ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ**

ПРАВОВЕ ВПРОВАДЖЕННЯ ЄВРОАТЛАНТИЧНОГО КУРСУ
В АВІАЦІЙНІЙ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ
Бершадська Ю. В. 46

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД СТАНОВЛЕННЯ
ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ
Шлапко Т. В., Соколенко О. П., Ковалевський М. М., Гриб А. А.... 50

**НАПРЯМ 6. АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС;
ФІНАНСОВЕ ПРАВО; ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО**

ПРОПОЗИЦІЇ З УДОСКОНАЛЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА
ЩОДО ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ
У ВИБОРЧОМУ ПРОЦЕСІ
Георгієвський Ю. В. 55

СУТНІСТЬ ТА ЗМІСТ ДОКАЗУВАННЯ
В АДМІНІСТРАТИВНОМУ СУДОЧИНСТВІ УКРАЇНИ
Джафарова М. В. 59

МІЖНАРОДНІ ТА ВІТЧИЗНЯНІ АКТИ ЗАКОНОДАВСТВА,
СПРЯМОВАНІ НА ПРОТИДІЮ КОРУПЦІЇ
В ДЕРЖАВНОМУ СЕКТОРІ УКРАЇНИ
Мартинюк Д. С. 63

ФІНАНСОВІ РОЗСЛІДУВАННЯ В КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ
Мотузна А. В. 66

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ОПЕРАЦІЙ З ВІРТУАЛЬНИМИ АКТИВАМИ: ПОТОЧНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ <i>Олійничук О. І., Хом'юк С. В., Гладько В. М.</i>	68
ІСТОРІЯ СТВОРЕННЯ НАУКОВИХ ПАРКІВ В УКРАЇНІ <i>Сиротенко В. М.</i>	71
ЦИВІЛЬНО-ВІЙСЬКОВІ АДМІНІСТРАЦІЇ В УКРАЇНІ: ПРАВОВИЙ СТАТУС (НЕ)ВИЗНАЧЕНО <i>Федчиняк А. О.</i>	74
ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПРОВАДЖЕННЯ В СУДІ ПЕРШОЇ ІНСТАНЦІЇ <i>Чернишова Я. О., Колеснікова М. В.</i>	77
МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД МЕТОДІВ БОРОТЬБИ ІЗ ЗАЛЕЖНІСТЮ ВІД ПСИХОАКТИВНИХ РЕЧОВИН <i>Шлапко Т. В., Глущенко Н. В., Рєпін Д. А.</i>	80
НАПРЯМ 7. КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА КРИМІНОЛОГІЯ; КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО	
ПРОБЛЕМАТИКА ВАКЦИНУВАННЯ ТА ТЕСТУВАННЯ НА COVID-19 ОСІБ В МІСЦЯХ НЕСВОБОДИ <i>Ткаченко Д. О.</i>	85
НАПРЯМ 8. КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС ТА КРИМІНАЛІСТИКА; СУДОВА ЕКСПЕРТИЗА; ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ	
СПОСІБ ВЧИНЕННЯ ПРИВЛАСНЕННЯ, ЗАВОЛОДІННЯ ВІЙСЬКОВИМ МАЙНОМ ШЛЯХОМ ЗЛОВЖИВАННЯ СЛУЖБОВИМ СТАНОВИЩЕМ, ВЧИНЕНЕ ВІЙСЬКОВОЮ СЛУЖБОВОЮ ОСОБОЮ <i>Дем'яновський В. В.</i>	88
ОКРЕМІ ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ОСОБИ ПРИ ПРОВЕДЕННІ ОСВІДУВАННЯ <i>Ксеніта В. В.</i>	92
ЩОДО ПИТАННЯ УЧАСТІ СУДУ ПРИСЯЖНИХ У КРИМІНАЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ <i>Теленчі С. В.</i>	95
ЕЛЕКТРОННИЙ СУД: ПЕРЕВАГИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ <i>Черевко В. В.</i>	98

НАПРЯМ 9. МІЖНАРОДНЕ ПРАВО

ЗАХИСТ КЛІМАТИЧНИХ ПРАВ ЛЮДИНИ:
ВИКЛИК МІЖНАРОДНІЙ ПОЛІТИЦІ

Ксеніта В. В. 102

ТЕРМІНО-ПОНЯТТЯ «ДЕРЖАВА-УЧАСНИЦЯ» –
ПОЗНАЧЕННЯ ПРАВОВОГО СТАТУСУ СУБ'ЄКТУ
«МОРСЬКИХ» ПРАВОВІДНОСИН (У КОНТЕКСТІ «UNCLOS'82»)

Кузнєцов С. С. 105

ПРАВА КОРИННИХ НАРОДІВ ТА ЇХ ЗАКРІПЛЕННЯ
НА МІЖНАРОДНОМУ І НАЦІОНАЛЬНОМУ РІВНЯХ

Реньов Є. В. 109

КОНСУЛЬТАТИВНІ ОРГАНИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Саркіян В. Г. 112

МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД МЕТОДІВ БОРОТЬБИ ІЗ ЗАЛЕЖНІСТЮ ВІД ПСИХОАКТИВНИХ РЕЧОВИН

ШЛАПКО Т. В.

*кандидат юридичних наук,
доцент кафедри адміністративного, господарського права
та фінансово-економічної безпеки*

ГЛУЩЕНКО Н. В.

*доктор філософії з права,
асистент кафедри адміністративного, господарського права
та фінансово-економічної безпеки*

РЄПІН Д. А.

студент магістратури

*Навчально-науковий інститут права
Сумського державного університету
м. Суми, Україна*

Сьогодні залежність осіб як гостра потреба здійснювати якісь дії або вживати якісь речовини є актуальною проблемою для багатьох країн світу. Залежність поширюється щодня у різних куточках світу, серед великого кола осіб, незалежно від кордонів, статі, віку, соціального або матеріального становища. Найбільш небезпечною серед усіх видів залежності є наркоманія, яка згодом призводить до негативних наслідків для залежної особи, адже негативно впливає на здоров'я, сприяє розвитку соматичних і психічних захворювань і є однією з причин збільшення смертності та інвалідизації населення. Вона належить до хімічних адикцій та характеризується патологічним потягом до постійного вживання в зростаючих кількостях психоактивних речовин (далі – ПАР) внаслідок стійкої психічної та фізичної залежності з розвитком абстиненції при припиненні їх вживання.

Станом на сьогодні майже у всіх країнах функціонують нормативно-правові акти, які регламентують питання, що пов'язані з обігом наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів. Однак варто відмітити, що попри це, методи боротьби з залежністю у різних країнах суттєво відрізняються, починаючи від «м'яких», закінчуючи «жорсткими».

До «м'яких» варіантів боротьби з залежністю можна віднести часткову декриміналізацію вживання ПАР. Зокрема, у таких країнах, як Королівство Нідерландів, Королівство Іспанія, дозволено вживання марихуани в спеціальних закладах. Ця політика реалізується і в деяких

штатах США, де зберігання невеликих кількостей марихуани не карається законом [1]. Головною метою декриміналізації вживання ПАР та зберігання їх у невеликій кількості є відхід від репресивних заходів через лікування, що є найкращою альтернативою ув'язненню. Тому це є найбільш гуманним способом допомогти особі утриматися від злочинних дій та реабілітуватися завдяки соціальній або медичній допомозі.

Наступний варіант «м'якої» політики – це підтримка осіб, які вже потрапили в залежність від ПАР:

1) безкоштовна роздача або обмін шприців. Такі заходи здійснюються не для запобігання наркоманії та реабілітації залежних, а для мінімізації поширення ВІЛ-інфекції/СНІДу та інших небезпечних захворювань, оскільки це вважається набагато серйознішою проблемою;

2) відкриття «кімнат безпечних ін'єкцій» із медичним персоналом для того, щоб не допустити скупчення залежних осіб в громадських місцях і запобігти передозуванню ПАР;

3) наркотична підтримка, тобто надання залежним особам наркотичних засобів або їх аналогів. Найбільш поширений варіант – так звана метадонова підтримка. Вона не має на меті позбавлення від залежності, вона лише намагається позбавити необхідності шукати кошти на придбання ПАР злочинним шляхом. У деяких країнах, наприклад, у Королівстві Нідерландів, Швейцарській Конфедерації, Англії (що входить до Сполученого королівства Великої Британії та Північної Ірландії), проходять спроби героїнової підтримки, коли залежним особам призначають речовину, від якої вони залежать. Разом з цим, у таких клініках, зазвичай, надається психологічна та соціальна допомога, діють програми з працевлаштування залежних осіб [2];

4) отримання ліків в аптеках за рецептом. Так, у деяких містах Королівства Швеції у межах боротьби з залежністю офіційно дозволили видачу психостимуляторів за рецептами. Це був лише експеримент, який провалився, оскільки залежні особи одразу почали перепродавати видані їм препарати, залучаючи до вживання інших людей. Так, у Стокгольмі за один рік кількість осіб із залежністю від ПАР збільшилась вдвічі через програму надання ліків за рецептом [3].

Подібні програми не здатні вирішити проблеми з поширенням залежності, а навпаки, тільки ускладнюють ситуацію, оскільки прослідковується підвищена смертність при терапії метадоном, особливо у перші дні терапії, при призначенні досить високих доз і наявності загальної високої толерантності до опіатів. Зокрема, оскільки застосування метадону саме у більшості пацієнтів не є достатнім засобом запобігання нелегальній наркотизації, існує ризик спільного вживання метадону та «вуличних наркотиків», що різко підвищує можливість фатального передозування. За даними ЕСАД (Європейські міста проти наркотиків), за 9 років проведення у Швеції метадонової програми

померло 33% її учасників, а 69% продовжували вчиняти злочини. У Сполученому Королівстві Великої Британії та Північної Ірландії 27% випадків смерті через ПАР серед осіб віком 16–24 років були пов'язані в основному із вживанням метадону. Також опіоїди ставали причиною 76% летальних випадків передозування в Європейському Союзі за 2019 рік. Вищезгадана статистика підтверджує те, що це один із найменш дієвих заходів боротьби з залежністю та злочинністю [4].

Прикладом «жорстких» методів наркополітики є санкції у вигляді позбавлення волі або навіть смертної кари. Так, відповідно до Кримінального кодексу Французької Республіки за керівництво угрупованням або організацією угруповання, що має на меті виробництво, здійснення незаконної торгівлі наркотичними речовинами, передбачена санкція, яка включає довічне ув'язнення та штраф. Китайська Народна Республіка, Арабська Республіка Єгипет та Республіка Сінгапур вважаються країнами, де особливо жорстка політика, і боротьба з наркоманією тут ведеться за допомогою найбільш серйозних заходів. Наприклад, за зберігання у великих розмірах наркотичних засобів застосовується жорстоке покарання, аж до смертної кари. Важка ситуація і в ісламських країнах, де застосовується не тільки смертна кара, а й інші види покарань, як от заходи фізичного насилля тощо [5]. При цьому, такі способи є найменш гуманними, але в той же час дійсно ефективними, тому що в таких країнах рівень зловживання ПАР є надзвичайно низьким.

Говорячи про міжнародний досвід боротьби із залежністю, не можна не згадати наркополітику Федеративної Республіки Німеччини. У федеральній системі ФРН задіяна велика кількість суб'єктів у сфері профілактики та протидії залежності. Серед таких суб'єктів, що фінансують реабілітаційні заклади, можна виділити: благодійні, громадські та інші неприбуткові організації (90%); державний сектор (6%); приватні організації (2%); інші суб'єкти (2%) [6, с. 15]. Серед іншого, для наркополітики Німеччини характерно: 1) національна політика протидії залежності ґрунтується не на акцентуванні уваги на речовинах, що викликають звикання, а на потребах особистості; 2) політика щодо психоактивних речовин та залежності від них у Федеративній Республіці Німеччина складається з чотирьох рівнів відповідно до рекомендацій Всесвітньої організації охорони здоров'я.

Так, першим рівнем є профілактика. Профілактичні заходи служать для того, щоб гарантувати відсутність шкідливого споживання або залежності, насамперед за їх допомогою надається інформація про небезпеку залежності та споживання ПАР.

Наступним рівнем є поради та лікування, які допомагають позбутися залежності та необхідні, щоб допомогти залежним особам вийти з соціального кола обмежень. У Федеративній Республіці Німеччина вже існують різноманітні пропозиції амбулаторної та стаціонарної допомоги.

Не менш важливим рівнем є заходи зменшення (мінімізації) шкоди (наприклад, кімнати для вживання ПАР і пропозиції обміну шприців), що стабілізують стан здоров'я та соціальну ситуацію залежного. Вони можуть стати важливою передумовою для подальшого виходу з залежної особи.

Четвертий рівень – це нормативні обмеження та кримінальне переслідування. Іншим елементом політики щодо ПАР та залежності є правові норми щодо обмежень та загальних заборон. Закон про наркотики (Betäubungsmittelgesetz) обмежує використання деяких наркотиків лише в медичних і терапевтичних цілях, наприклад, у знеболювальній медицині, і значною мірою забороняє інші, та відповідно, передбачає заходи боротьби з наркозлочинністю у вигляді санкцій [7]. Так, за вирощування, виготовлення, незаконний продаж наркотичних засобів, а також за їх рекламу, отримання рецепту за недостовірними даними тощо передбачається санкція у вигляді позбавлення волі на строк до 5 років або штраф в залежності від виду, тяжкості такого правопорушення [8].

Висновок. На підставі вищезазначеного, можна зробити висновок, що у розвинених країнах світу приділяється достатня увага питанням боротьби із залежністю від психоактивних речовин, а також надається державна підтримка реабілітаційним центрам. При цьому відбувається активна взаємодія органів державної влади та громадських інституцій з питань профілактики, лікування залежності та ресоціалізації залежних осіб.

ЛІТЕРАТУРА

1. Питання Зеленського № 4 про легалізацію медичного канабісу: світовий досвід. Слово і діло. URL: <https://www.slovoidilo.ua/2020/10/22/infografika/polityka/pytannya-zelenskoho-4-pro-lehalizacziyu-medychnoho-kanabisu-svitovyj-dosvid>.
2. Матеріали для самостійної роботи навчальної дисципліни «Психологія адиктивної поведінки» / Національна академія внутрішніх справ. 2016. <https://www.naiiu.kiev.ua/>. URL: https://www.naiiu.kiev.ua/files/kafedru/up/student/nmk_stud24.doc.
3. Неведомська Є. О., Кадун К. О. Наркоманія серед молоді та як її уникнути. Первый независимый научный вестник. 2017. № 19. С. 10–14.
4. European Drug Report 2021: Trends and Developments. Publications Office of the European Union. European Monitoring Centre for Drugs and Drug Addiction. Luxembourg, 2021. 55 p. URL: <https://www.emcdda.europa.eu/system/files/publications/13838/TDAT21001ENN.pdf>.
5. Телійчук В. Г., Курганова Д. Р. Сучасний стан та шляхи розв'язання проблеми наркоманії серед молоді в Україні та за кордоном. Jurnalul juridic national: teorie și practică. 2019. № 4. С. 159–162. URL: http://www.jurnaluljuridic.in.ua/archive/2019/4/part_1/35.pdf.

6. Dauber H., Künzel J., Schwarzkopf L. & Specht S. Suchthilfe in Deutschland 2019. Jahresbericht der Deutschen Suchthilfestatistik (DSHS). München: IFT Institut für Therapieforschung, 2020. Deutsche Suchthilfestatistik. URL: https://www.suchthilfestatistik.de/fileadmin/user_upload_dshs/05_publicationen/jahresberichte/DSHS_Jahresbericht_DJ_2019.pdf.

7. Drogen- und Suchtbericht. 2019. Die Drogenbeauftragte der Bundesregierung. URL: https://www.drogenbeauftragte.de/assets/Service/DSB_2019_mj_barr.pdf.

8. Gesetz über den Verkehr mit Betäubungsmitteln (Betäubungsmittelgesetz – BtMG) 28.07.1981. Bundesministerium der Justiz und für Verbraucherschutz, Bundesamt für Justiz. URL: https://www.gesetze-im-internet.de/btmg_1981/BJNR106810981.html.